

Beszámoló a „Határtalanul” kirándulásról

2022.május 30- 31. június 1-2.

Első nap...

2022. május 30 –án, reggeli 6 órakor izgatott szülők és gyermekek töltötték meg, az iskola előtti parkolót.

Hatalmas várakozással, kíváncsisággal vegyes aggodással készültünk a nagy útra, mely többségünknek első találkozója volt idegen országokkal, hiszen az évfolyam tanulóinak nagy része még sosem járt hazánk határain túl.

Az első nap úgy látszott, hogy nem fogad bennünket kegyeibe az időjárás, mivel néha eleredt az eső, de szerencsére mire szabadtéri programra került sor, ez alábbhagyott.

Az kirándulás első állomása, Lendván a Bánffy – Esterházy várkastély megtekintése volt. Mielőtt körbejártuk a várkastélyt, érdekes vetítésen vettünk részt, mely megismertetett bennünket a vár történetének legfontosabb tudnivalóival. Mindannyian érdeklődéssel figyeltük a tájékoztató filmet. Különösen tetszett a vár pincéjében berendezett kiállítás, mely sejtelmes megvilágításával idézte meg a régi várbörtönök hangulatát.

Ezt követően a híres Vinárium –tornyot kerestük fel, ahonnan jó időben négy ország területét lehet látni. Lelkesedéssel indult csoportunk egyik fele a lépcsőkön felfelé, másik fele a liftet választotta. Itt kiderült, hogy néhányunk nem bírja az ilyen magasságot és a tériszony győzött a kíváncsiság felett, így gyors körbepillantás után ők jobbnak látták, ha ismét csak kívülről csodálják meg a kilátót, mely így is rendkívül érdekes látványt nyújtott.

A nap további részében felkerestük Lendvavásárhelyen az Orchidea Farmot. Ámulattal néztük a sok gyönyörű virágot és a trópusi növényzetet, mely számunkra csupán a biológia óráról volt ismerős. Érdeklődéssel hallgattuk meg a tájékoztatót, ezért külön dicséretet is kapott csoportunk. Örömmel vásároltunk a mesés virágokból, és nagyon örültünk, hogy azokat épségben sikerült is hazahozni.

A Bakónaki –tó melletti energia park padjait nagy várakozással kerestük fel, és vártuk a „bizsergő „ érzést, amit sajnos nem nagyon ismeretünk fel, ennek ellenére a Szent Vid forrás legendáját is többen kipróbáltuk, bízva szemünk gyógyulásában. Természetesen a szemorvost sem fogjuk elhanyagolni! A forrás vizét nagyon sokan megkóstoltuk és az erdő manójával is sok közös képet készítettünk.

A nap folyamán Zágrábba is ellátogattunk, ahol megnéztük a Szent István székesegyházat, a Jellasics teret. A szállásunkra késő este érkeztünk, ahol vacsora után került sor a szobák elfoglalására. A sok érdekes program és a több órás utazás ellenére volt energiánk élvezni egymás társaságát és a késő esti órákig beszélgettünk.

[képl](#)

Második nap...

A késő estig tartó baráti beszélgetések ellenére mindannyian pontosan érkeztünk a reggeli találkozó helyszínére. Mivel sokan szállodában sem voltunk még soha, ezért számunkra a svédasztalos ellátás is hatalmas élményt jelentett. A reggeli után újra autóbusszal szálltunk és a nap első részében Abbáziát kerestük fel. A monarchia világa elevenedett meg előttünk az akkor élt családok emlékének megidézésével. A gyönyörű város és a tengerpart látványa

mindannyiunknak hatalmas élményt jelentett. Végig sétáltunk a sziklába vájt sétányon és felkerestük Markusovszky Lajos emléktábláját.

A városnézések alkalmával érdeklődéssel hallgattuk Ildi néni idegenvezetését, amely színesebbé, érthetőbbé tette számunkra a látottakat. Eszti néni a történelmi háttér felelevenítésével segített eligazodni a nevezetességek tengerében.

Ezután Fiume felé vettük az irányt. Lenyűgöző volt a történelmi belváros látványa, az Óratorony, a Kormányzói Palota, a színház épülete, a magyar időben épült piac, a Magyar Királyi Tengerészeti Hatóság épülete. Mindannyiunk számára megható volt, amikor közösen elénekeltük a Szózatot, miközben megkoszorúztuk Baross Gábor emléktábláját. Jóleső érzés volt, ahogy a járókelők is megálltak egy-egy pillanatra és rácsodálkoztak kis csoportunkra, megvárták az ének végét, nem zúgolódtak, hogy esetleg elálljuk útjukat. A „Fiumei kikötőben” című dalt a helyszínen tudtuk elénekelni. Korábban, amikor ezt a dalt tanultuk, nem sejtettük, hogy erre lehetőségünk nyílik egyszer. Hatalmas élményt jelentett mindannyiunk számára a hajózás a tengeren, amikor is delfin család kísérte útunkat.

A kora esti órákban a napsütéses idő lehetővé tette, hogy megmártózzunk a tengerben és többségünk életében először személyesen is megtapasztalhatta annak sótartalmát.

Nagyon vidám lubickolással zártuk a napot, miközben biológiai ismereteinket is gyarapíthattuk, mivel testközelben találkozhattunk tengeri csillaggal, tengeri sünnel, kagylókkal, melyeket eddig csak a szemléltető eszközök között vagy képeken láthattuk. Vacsora után a szálloda udvarában Géza bácsi gitározása kísérte közös énekünket, melyet a többi vendég is szívesen hallgatott. Néhányan táncra is perdültek közülünk. Az izgalmas nap, a bőséges vacsora sem akadályozott meg bennünket abban, hogy ismét a késő esti órákig élvezhessük egymás társaságát. Szerencsére kísérő tanáraink is partnerek voltak ebben, és amíg az előre lefektetett szabályokat betartottuk, engedték is, hogy kedvünk szerint tölthessük a rendelkezésre álló szabad időt.

kép

Harmadik nap...

A pontos reggeli gyülekező után ezen a napon Krk- szigetre vezetett az útunk.

Csodálattal néztük a szigetre vezető hatalmas hidat, melyről érdekességeket Rudi bácsi mesélt nekünk, és amelyet előző nap a hajóról teljesen más szemszögből tudtunk megtekinteni.

Mesélt a gyakorlati tudnivalókról is, megértettük, hogy miért olyan fontos itt a szélerősség mérése, felidéztük, amit a Beaufort- skáláról tanultunk az iskolában.

Sétáltunk Krk városának utcáskáin, amely számunkra teljesen idegen típusú volt, hiszen környékünkön sehol sem találkoztunk még ilyen jellegű utcaképpel.

A kis sikátorok látványa nagyon érdekes volt, de nehéz elképzelni, hogy itt hogy élnek az emberek a mindennapjaikat.

Nagyon barátságos fagyizóba tértünk be, ahol jóleső érzés volt, hogy magyarul szóltak hozzánk.

A bazársoron alkalmunk nyílt megvenni kis ajándékainkat a családtagoknak.

A városnézés után Trsat várába vezetett az útunk, melyet a Frangepánok építettek a 13. században. A vár a Recsina folyó kanyarulata feletti 138 méter magas dombon áll.

A vár legerősebb, legmagasabb tornya ma is a Frangepán –torony, amely lakótoronyként is szolgált a középkorban. A nevezetesség két fő részből áll. Mai formája az 1827-ben megkezdődött felújítás során alakult ki.

A háborús történetek iránt érdeklődő társainknak különösen nagy élményt jelentett az ódon falak között sétálni. A történelmi háttérrel és a tudnivalókat ismét Ildi néni idegenvezetése tette érthetőbbé.

Az időjárás jóvoltából, alkalmunk nyílt a késő délutáni órákban egy kis tengeri fürdőzésre. Ezen a napon már azok a társaink is bemerészkedtek a vízbe, akik előző nap még csak szemlélték az eseményeket.

Színes foltja volt az estének egy budapesti csoport érkezése, amely ismerkedésre adott lehetőséget.

Elmeséltük egymásnak az élményeket, jó érzés volt, hogy mindenhez hozzá tudtunk szólni mi is, hiszen az elmúlt napok élményekkel voltak teli.

Tanáraink nagyon megdicsérték bennünket, elégedettek voltak viselkedésünkkel, tetszett nekik vidámságunk, és a programokhoz való hozzáállásunk. Külön öröm volt, hogy ugyanez volt a véleménye az autóbusz vezetőjének, Rudi bácsinak is.

Ezúttal is késő estig ébren maradtunk és tanáraink kérésére már összepakoltuk a táskáinkat, annak érdekében, hogy a reggeli indulás haza, minél zökkenőmentesebb legyen.

[kép3](#)

Negyedik nap...

Mi tagadás, a kora reggeli ébresztő nem esett jól mindannyiunknak, ennek ellenére ismét pontosan megjelentünk a reggeli találkozóznál, ahol egyeztettük a mai nap programját. Mivel hosszú út várt ránk, fontos volt, hogy tartsuk a megbeszélte időpontokat.

A mai nap volt a legalkalmasabb arra, hogy útközben megbeszéljük a kirándulás földrajzi hátterét is Gabi néni irányításával, hiszen olyan dolgokat láthattunk ebben a témában is, amit eddig csak könyvekből tanultunk.

Most láttuk először, hogy tényleg milyen jelentős különbség van a dombok, középhegységek és magashegységek között.

A gyűrthegység természeti szépségeivel is most találkoztunk először, kivéve azt a néhány társunkat, aki már járt ilyen helyen.

Érdekes volt megfigyelni a magassági növényöveget, a hegyek belsejébe vajt alagutak mellett felbukkanó, évmilliókkal ezelőtt kialakult kőzeteket, melyekből csak egy-egy kisebb darabot láthattunk eddig az iskolai kőzetgyűjteményben.

Saját bőrünkön tapasztalhattuk az éghajlatvlasztó hegység hatását, és a hazánktól eltérő éghajlatok tulajdonságait. Útunk Csáktornyára vezetett, ahol a Zrínyiek sasfészékében tettünk sétát. A bejáratnál található Zrínyi Péter búcsúja emlékműnél felidézttük a Wesselényi- féle összeesküvés történetét, amely Zrínyi Péter és Frangepán Ferenc kivégzéséhez is vezetett.

Egyúttal megkoszorúztuk az emlékművet. A vár jelenleg a Muraközi Múzeumnak ad otthont, ahol megtekintettük a sok magyar emléket hordozó kiállítás anyagát.

Sok érdekes emléket találtunk a kor emberének életéből, különösen tetszettek a kisgyermekek óvására szolgáló eszközök, melyekkel napjainkban már nem találkozhatunk.

Itt találkozhattunk a vidék népviseletével, mivel sajnos Lendván a hetési népviseletet bemutató terem zárva volt. Így ez a témakör sem maradt ki kirándulásunkból.

A kirándulást megelőzően ismerkedtünk a látnivalókkal, először csoportokban dolgoztunk, majd együtt készítettük el a bemutató diákat és együtt beszéltük meg milyen programok várnak majd bennünket. Jó érzés volt élőben megtekinteni az addig csak képen látott tájakat, nevezetességeket, felismerni a helyszíneket, melyekről korábban csak beszélgettünk.

A kora esti órákban érkeztünk haza a kirándulásról, az iskola környéke ismét megtelt szülőkkal. Jó volt újra itthon lenni és lelkesen mesélni a velünk történeteket.

Az elmúlt napokban mindannyian életre szóló élményekkel gazdagodtunk!

[kép4](#)